

Fastelavns søndag 2022

Søndag, den 27. februar 2022, kl. 9.30 i Langø kirke og kl. 11.00 i Dannemare kirke, begge med nadver

747 Lysets engel går med glans

172 Se, vi går op til Jerusalem

192 Hil dig, frelser og forsoner

2 Lover den Herre

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

** Epistlen skriver apostlen Paulus i sit første brev til korintherne: Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet. Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevise forgå. Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige. Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud. Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.*

[Første Korintherbrev 13,1-13](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus tog de tolv til side og sagde til dem: »Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå.« Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt. Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: »Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi.« Da råbte han: »Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!« De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: "Davids søn, forbarm dig over mig!" Og Jesus stod stille og befalede, at

manden skulle føres hen til ham. Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?« Han svarede: »Herre, at jeg må kunne se.« Og Jesus sagde til ham: »Bliv seende, din tro har frelst dig.« Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud.

[Lukasevangeliet 18,31-43](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Overskriften for i dag er Paulus' ord: stykkevis erkender vi, og stykkevis profeterer vi.

Vi kan aldrig overdrive vigtigheden af disse to sætninger. Vi erkender verden i brudstykker, momenter, enkelte dele, glimt, og så må vi ud af disse dele danne en helhed, samle indtrykkene, skabe et verdensbillede.

x

Lørdag aften er der næsten altid en krimi i TV.

Og i en krimi, hvor der er begået et mord eller en forbrydelse, præsenteres vi som seere for forskellige spor, fund, brudstykker, mistanker og antydninger.

Så skal vi følge politiets forsøg på at sætte det stykkevis sammen til en helhed, der kan fælde forbryderen.

Og vi kan selv følge med og gætte løs. Er den lille ting mon det afgørende bevis til at fælde morderen? Eller var det et fejlspor?

Heldigvis lykkes det altid for detektiven eller politikommissæren at knytte det stykvis sammen til den rigtige sammenhæng, sådan som det virkelige foregik.

X

Udgangspunktet er hele tiden stykkevist.

Som mennesker har vi begrænset erkendelse. Vores sanser er begrænsede, vi kan ikke se så langt og høre så meget, og vi kan

samtidigt også bedrages af vore sanser. Og vores fornuft er begrænset, for vi kan ikke vidde alt og huske alt.

Det er et menneskeligt vilkår.

Vi ser altid kun udsnit af virkeligheden, dele, vinkler, formodninger, rygter og røg.

Og derfra skal vi finde sandheden, helheden, sådan som det virkelig er.

X

Nu er det ca. to år siden, at corona-pandemien kom til os og vi fik de første restriktioner.

Disse to år har samtidigt været en svær øvelse og prøvelse i, hvad vi egentlige skal tro på. Videnskaben leverer det begrundede, beviselige, fagligt funderede syn på sygdommen, men ikke aldrig betonsikker viden, og en hel del mennesker ser andre ting og danner en – efter min og de flestes mening – en forkert helhed ud af den stykkevise erkendelse.

Der er nok til at lede os på vildspor.

Især i vores tid med sociale medier, hvor der meget hurtigt om alle mulige hændelser er nemt at slynge påstande ud.

Der tilbydes mange "fuldkomne" syn på mange ting.

Man kalder det konspirationsteorier, dette at de mange små iagttagelser sammenfattes alt for hurtigt, overfladisk og forkert til en stor samlet hensigt.

Der står nogen bag!

En magt udøver sine skumle hensigter!

Og så kan man tit få det stykkevise til at passe sammen.

Men det er farligt.

Selvom vi søger at erkende det større, sammenhængen, helheden, det fuldkomne, skal vi passe meget på ikke at falde for simple teorier.

Det er en af vor tids farlige fristelser.

Ud fra en enkelt iagttagelse, fælder vi en generel dom. Sådan er alle, fordi vi har set et enkelt tilfælde.

Det er den evige fristelse og forførelse at tillægge menneskegrupper en samlet hensigt eller fælles egenskaber.

x

Ligesom der i krimier tit præsenteres en hurtig forbryder, typisk en utiltalende person som ingen kan lide, HAM må det være, det tror chefen måske også, så har vi hvad vi har brug for og alle efterspørger: en tiltalt.

Men som vi ofte også ser, så gennemskuer krimihelten det, og forbryderen viser sig at være en anden, én man ikke lige havde tænkt på det kunne være.

Stykkevis erkender vi, og stykkevis profeterer vi.

X

I dagens tekst hører vi om, da Jesus op til påsken er på vej til Jerusalem, og varskor sine 12 disciple om, hvad der skal komme. Alt hvad der står skrevet om Menneskesønnen, om Jesus, det skal opfyldes, han skal hånes, mishandles, spyttes på og piskes og slås ihjel. Og som der står i teksten: "de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt".

Og vi kan vel godt forstå disciplene. Jesus befandt sig på toppen af sin berømmelse og indflydelse, var kendt viden om i Judæa og Galilea og skulle nu trone triumfen med indtoget i Jerusalem.

x

Den blinde sanser end ikke stykkevist, han er helt blind, kan ikke danne sig en helhed.

Men han har noget andet: tro!

Og vi, som har synet og sanserne i nogenlunde behold, kan alt for let undvære troen.

For vi vil se det selv! Ellers tror vi ikke.

Men den blinde mand tror. Det er det eneste, han har at holde sig til.

x

Vi erkender kun stykkevis, siger Paulus. Gud ser det hele.

I menneskelivet ser vi verden som i et spejl, dvs. fordrejet og gådefuldt, og ikke som vi bør og burde: ansigt til ansigt.

Vi ser verden ud fra hver vores lille vinkel, vores lille brik, med vore egne skæve øjne og falske blik.

Derfor ser vi heller ikke miraklet, når det sker, men kun når vi ønsker det.

X

Stykkevis erkender vi, og derfor skal vi også være varsomme med at sammenstille det stykkevise til et helhedsbillede og tro på det.

Det er kun Gud, der kender hele det menneskelige puslespil.

X

Og det gælder ikke kun med at se, med sansning, men også med vore handlinger.

”Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, ... men ikke har kærlighed, gavner det [mig] intet.”

Så vi kan også gøre store og mægtige handlinger, som måske ser ud til at gavne og gøre nytte for mange mennesker, men hvis ikke det er gjort i kærlighed, er det lige meget.

Også her skal Gud være med, som garanten for helheden, for at det lykkes, for at alle vore bestræbelser og anstrengelser kan bære frugt.

Stykkevis erkender vi, men stykkevis handler vi også, og vi må som mennesker tit afstå fra at kunne erkende eller regulere det store alt sammen, kende vore begrænsninger, vide hvad der er op til mennesker og hvad der er op til Gud.

AMEN

Kirkebøn

Herre Gud, himmelske fader, du er en fredens Gud og ikke en krigens Gud. Vi beder dig for de uskyldige mennesker i krig, for dem der uden at ville noget ondt inddrages og tvinges ind under krigens tyranni og lidelse. Vi beder om, at du må skænke fred til den enkelte og visdom til de mennesker, som har magt og myndighed i verden i denne vanskelige og uforudsigelige situation.

Jesus Kristus, du som bar et kors og ikke et sværd. Med dit liv mindede du os om, at vold ikke skal mødes med vold men med bøn og forbøn - endda for fjender. Med din død viste du en så stor kærlighed til dine venner, at du satte livet til for dem. Vi beder dig: Åbn vores øjne og hjerter for hvordan vi kan vise kærlighed til dem, der lider nød og er afhængige af os. Lad os handle med fred og kærlighed mod venner såvel som mod fjender.

Helligånd, du som kender hjerter og tanker: Vi beder om at beslutningstageres samvittigheder må være åbne for freden og forsoningen mellem mennesker og folk. Vi beder om, at det ikke må være dødens og tomhedens ånd, der bestemmer menneskers

liv og skæbne, men at det må være livets og forsoningens Ånd,
som leder os og alle.

Amen.